

KLİNİK ARAŞTIRMA**AKUT MİYELOİD LÖSEMİDE GELİŞEN FEBRİL
NÖTROPENİ ATAKLARININ
DEĞERLENDİRİLMESİ**

EVALUATION OF FEBRILE NEUTROPENIC EPISODES IN
ACUTE MYELOID LEUKEMIA

Gülsüm Akgün ÇAĞLIYAN
Meltem AVCI
Murat AKŞIT
Oktay BİLGİR

ÖZET

Amaç: İnfeksiyonlar, febril nötropenik hastalarda en önemli morbitide ve mortalite nedenidir. Bu çalışmada, akut myeloid lösemi (AML)'li hastalarda gelişen febril nötropeni atakların (FNA)'nın; infeksiyon kategorilerinin, izole edilen patojen mikroorganizmalar ve duyarlılıklarının ve mortalite oranının incelenmesi amaçlandı.

Gereç ve Yöntem: Çalışmaya İzmir Bozyaka Eğitim ve Araştırma Hastanesi erişkin Hematoloji Kliniğinde 2012-13 yılları arasında izlenen 47 AML hastası alındı. 111 FNEs geriye dönük değerlendirildi. Febril nötropeni kriterlerini karşılayan hastaların ataklarında infeksiyonlar; mikrobiyolojik olarak tanımlanmış infeksiyon (MTİ), klinik olarak tanımlanmış infeksiyon (KTİ) ve nedeni bilinmeyen ateş (NBA) olarak sınıflandırıldı.

Bulgular: Hastaların 28'i (%59.5) erkek, 19'u (%40.5) kadındı. Yaş ortalaması 57 ± 15 olarak bulundu. FNEs'in %12.6'sı klinik olarak tanımlanmış, %55.9'u mikrobiyolojik olarak tanımlanmış infeksiyonlar, %34.2'si nedeni bilinmeyen ateş olarak saptandı. Klinik ve mikrobiyolojik olarak tanımlanmış ataklarda en sık görülen enfeksiyon odağı pnömoni (%41.4) idi. Atakların %54.1'inde etken saptandı. İzole edilen mikroorganizmaların %57'si gram negatif bakteri, %36.2'si gram pozitif bakteri ve %6.8'i maya türü mantarlardı. Etkenlerin çoğu çok ilaca dirençli olarak bulundu. Kaba mortalite %21.2 olarak bulundu.

Sonuç: Febril nötropenik atakların yönetiminde dirençli bakterilerle infeksiyonların önlenmesi için; etkin infeksiyon kontrol programlarının uygulanması, izlem sonuçlarının düzenli olarak değerlendirilmesi ve antibiyotik duyarlılıklarının izlenerek, akıcı antibiyotik politikalarının uygulanılması gerekmektedir.

Anahtar Sözcükler: Akut miyeloid lösemi, Febril nötropeni atakları

Hematoloji Kliniği

(Uz. Dr. G A Çağlıyan, Doç. Dr. O. Bilgir)

Enfeksiyon Hastalıkları ve Klinik Mikrobiyoloji Kliniği

(Doç. Dr. M Avci)

Biyokimya Kliniği

(Dr. M Akşit)

İzmir Bozyaka Eğitim Araştırma Hastanesi, İZMİR

Yazışma: Uz. Dr. G A Çağlıyan

SUMMARY

Aim: Infections in febrile neutropenic patients is the most important cause of morbidity and mortality. This study was performed to evaluate the infection categories, isolated pathogen microorganisms, antimicrobial susceptibility patterns and mortality ratio of febrile neutropenic episodes (FNEs).

Material and Method: In the study, 47 patients who were treated because of acute myeloid leukemia (AML) at Izmir Bozyaka Training and Research Hospital's adult hematology clinic between 2012 and 2013. 111 FNEs were examined retrospectively. Infections of patients who met FNE criterias were categorized as microbiologic defined infection (MDI), clinical defined infection (CDI) and fever of unknown origin (FUO).

Findings: 28 (59.5%) patients were male and 19 (40.5%) female. The mean age was found 57 ± 15 years. FNEs was evaluated in 12.6% CDI, 55.9% MDI, and 34.2% FUO categories. The most observed clinical manifestations were pneumoniae (41.4%). pathogen microorganisms were determined from 54.1 of the FNEs. Isolated microorganisms from cultures from cultures were 57% were gram-negative bacteries, 36.2% were gram-positive, and 8.5% were fungus. Most of the pathogens were multi drug resistant. The crude mortality were found 21.2%.

Conclusion: As for the prevention of resistant bacterial infections in the management of the FNEs, implementation of effective infection control programmes, continual assessment of surveillance results and administration of rational antibiotic policies through monitoring antibiotic sensitivities are required.

Key words: Acute myeloid leukemia, Febrile neutropenic episodes

GİRİŞ

Akut lösemiler, olgunlaşma ve farklılaşma özelliğini kaybetmiş hematopoietik öncül hücrelerin, kontrollsüz çoğalması ile karakterize klonal bir hastalık grubudur. Akut miyeloid lösemi (AML), erişkinlerde görülen en sık lösemidir. Son yıllarda AML tedavisinde kemoterapi protokollerinin gelişmesi ile iyileşme oranlarını artarkan, sebep oldukları imünsupresyon ve nötropeni hastaları beklenenden ağır ve atipik seyirli infeksiyonlara yatkın hale getirmektedir. Gelişen ciddi nötropeni hastaneye yatışa ve ampirik olarak geniş spektrumlu antibiyotik tedavisinin başlanması zorunlu kılmaktadır. Hematolojik maliniteleri olan hastaların yaklaşık %80'inde, solid tümörleri olan hastaların %10-%50'sinde nötropeni ile ilişkili bir veya daha fazla kemoterapi döngüsü sırasında ateş görülmektedir (1). Febril nötropeni aynı zamanda önemli oranda morbidite, mortalite, kemoterapi tedavisinde azaltma-erteleme ve maliyet ile ilişkilendirilmektedir. Febril nötropeni gelişimi açısından bildirilen risk faktörleri; ileri yaş, hasta performans durumunun zayıf olması, ilerlemiş hastalık, bazı komorbid hastalıkların varlığı, başlangıçta kırmızı küre hücrelerinin düşük olması, düşük vücut yüzey alanı/vücut kitle indeksi, miyelosüpresif kemoterapi tedavileri ve spesifik genetik polimorfizm olarak bildirilmektedir (1-4).

Bu çalışmada AML'li hastalarda gelişen febril nötropeni ataşlarının; infeksiyon kategorileri, izole edilen patojen mikroorganizmalar, uygulanan antibiyotik tedavileri ve mortalite oranı açısından incelenmesi amaçlandı.

GEREÇ VE YÖNTEM

Çalışma, İzmir Bozyaka Eğitim ve Araştırma Hastanesinde Hematoloji Kliniğinde yapıldı. Çalışmaya 2012-2013 tarihleri arasında merkezimizde izlenen 47 erişkin AML hastası alındı. Çalışmada bu hastalarda kemoterapiye bağlı gelişen 111 FNA geriye dönük değerlendirildi. Hastalara AML tanısı tam kan sayımı, periferik yayma, kemik iliği aspirasyonu, kemik iliği biyopsisi, akım sitometri ve sitogenetik değerlendirme ile konuldu.

Febril nötropeni; tek seferde 38.3°C ve üstü veya bir saat süreyle $38-38.2^{\circ}\text{C}$ arası vücut ısısı olarak kabul edildi. Nötrofil düzeyi $500/\text{mm}^3$ 'ün altında olan veya nötrofil düzeyi $500-1000/\text{mm}^3$ arasında olup 24-48 saat içinde $500/\text{mm}^3$ 'ün altına düşmesi beklenen durumlar nötropeni olarak değerlendirildi.

Nötropenik hastalarda febril ataşlar mikrobiyolojik ve klinik olarak tanımlanmış ve nedeni açıklanamayan ateş olmak üzere üç grupta değerlendirildi. Mikrobiyolojik olarak tanımlanmış infeksiyon; kan kültürü pozitif, ancak klinik oda tanımlanamayan infeksiyon veya kan kültürü pozitif/negatif olan ancak klinik odakta mikrobiyolojik olarak etkenin belirlendiği infeksiyon (MTİ), klinik olarak tanımlanmış infeksiyon; klinik olarak belirlenmiş, ancak mikrobiyolojik olarak herhangi bir patojenin gösterilemediği infeksiyon (CDI) olarak tanımlandı. Nedeni bilinmeyen ateş (NBA) ise kanıtlanmış mikrobiyolojik, klinik ve laboratuvar infeksiyon bulgusu olmayan, izole ateş olarak değerlendirildi (3).

Hastaların öyküleri alındı ve fizik muayeneleri yapıldı. Fizik muayenede ağız, farinks, akciğer, perianal bölge, göz, cilt ve kateter bölgeleri dikkatli bir şekilde değerlendirildi. Risk skoru olarak Kanser Destek Bakımı Çokuluslu Derneği (The Multinational Association for Supportive Care in Cancer) (KDBÇD)" kriterleri kullanıldı (3).

Hastaların nötropenik ateş durumunda her hasta için en az 2 adet kan kültürü (kalıcı veya santral kateteri olan hastalarda bir kan kültürü kateterden), idrar kültürü, klinik semptom ve bulgularına göre uygun vücut bölgelerinden kültürler alındı, akciğer grafisi, tam kan sayımı, tam idrar analizi değerlendirildi. Hastalarda akciğer infiltrasyonu varlığında akciğer tomografisi çekildi.

Ampirik tedavide doz karaciğer ve böbrek işlevlerine göre ayarlanarak, piperasilin/ tazobaktam (4.5 g/ 6 saat IV), imipenem (500 mg/ 6 saat IV), veya meropenem (1 gr/ 8 saat IV) den yalnızca biri uygulandı. Hastalar ateş kaybolana ve kemik iliği fonksiyonları düzelenle kadar yakın izlendi. Kültürde saptanan etkene göre antimikrobiyal tedavi düzenlendi. Hastalarda 3-5. günlerde ateş yanıtı sağlanamazsa tedaviye antifungal eklendi.

Araştırma verilerimizin istatistiksel değerlendirmesinde SPSS.15.0 istatistik programı kullanıldı. Ölçümsel değişkenlerimiz ortalama $\pm$ standart sapma (SD) ile kategorik değişkenlerimiz sayı ve yüzde (%) ile sunuldu. Nitel değişkenlerin gruplar-arası karşılaştırılması ki-kare analizi ile test edildi. $p<0.05$ istatistiksel olarak anlamlı kabul edildi.

BULGULAR

Çalışmaya alınan 47 hastanın 28 (%59.5)'i erkek, 19 (%40.5)'u kadındı. Ortalama yaş 57 ± 15 olarak bulundu. 111 febril nötropeni atağı saptandı. Tüm hastalarda (KDBÇD)skoru 21'den düşük bulundu. Ortalama nötrofil sayısı 84 ± 77.03 (0-330) olarak saptandı (Tablo 1). Febril nötropeni ataşlarının %55.9'unda MTE, %12.6'sında KTE saptandı. Nedeni bilinmeyen ateş oranı ise %34.2 bulundu. En sık saptanan infeksiyon türü pnömoni (%41.4) idi. Hastaların %18'inde üst solunum yolu infeksiyonu, %13.5'inde sepsis, %9.9'unda üriner sistem infeksiyonu, %4.5'unda gastrointestinal sistem infeksiyonu, %4.5'unda perianal infeksiyon, %2.7'sinde deri infeksiyonu, %0.9'unda dış absesi, %0.9'unda pnömoni ve gastrointestinal infeksiyon eş zamanlı, %0.9'unda pnömoni ve üriner sistem infeksiyonu eş zamanlı olarak saptandı (Tablo 2). Febril nötropenik ataşların %54'te etken tespit edildi. Kültürlerden

izole edilen patojen mikroorganizmaların %57'si gram negatif bakteriler, %36.2'si gram pozitif bakteriler ve %6.8'i maya türü mantarlardı. En sık saptanan ilk iki etken E. coli (%21) ve enterokok türleri (%19) idi. E. coli ve *Klebsiella pneumoniae* GSBL pozitifliği sırasıyla %50, %40, *Acinetobacter Baumannii* ve *Pseudomonas aeruginosa*'da karbapenem direnci %100 ve enterokok türlerinde vankomisin direnci %50 olarak bulundu. Toplam 10 hasta kaybedildi, kaba mortalite oranı %21.27 olarak saptandı. Ölen hastaların 6'sında pnömosepsis, 1'inde ürosepsis, 1'inde genitoüriner infeksiyon, 1'inde deri ve yumuşak doku enfeksiyonu ve 1'inde NBA vardı.

Tablo 1. Demografik veriler ve bazı özellikler

Parametre	Sayı
Hasta sayısı	47
Atak sayısı	111
Kadın/erkek	19/28
Yaş ortalaması	57 ± 15
KDBÇD skoru < 21	47 (100)
Ortalama nötrofil sayısı	84 ± 77.03

Tablo 2. İnfeksiyon kategori ve türleri

İnfeksiyon kategorileri	Sayı (%)
Mikrobiyolojik olarak kanıtlanmış	62 (55.9)
Klinik olarak kanıtlanmış	14 (12.6)
Nedeni bilinmeyen ateş	38 (34.2)
İnfeksiyon türleri	
Pnömoni	46 (41.4)
Üst solunum yolu	20 (18)
Sepsis	15 (13.5)
Üriner sistem	11 (9.9)
Gastrointestinal	5 (4.5)
Perianal	5 (4.5)
Deri	3 (2.7)
Dış absesi	1 (0.9)
Pnömoni ve gastrointestinal	1 (0.9)
Pnömoni ve üriner	1 (0.9)

Tablo 3. İnfeksiyonlardaki Etkenler

Mikroorganizma	Sayı (%)
<i>Escherichia coli</i>	12 (21)
Enterokok türleri	11 (19)
<i>Klebsiella pneumoniae</i>	6 (10.5)
<i>Acinetobacter Baumannii</i>	6 (10.5)
Koagülaz negatif stafilocok	6 (10.5)
<i>Pseudomonas aeruginosa</i>	5 (9)
<i>Staphylococcus aureus</i>	3 (5)
Streptokok türleri	3 (5)
<i>Candida</i> türleri	3 (5)
<i>Enterobacter cloacae</i>	1 (2)
<i>Stenotrophomonas maltophilia</i>	1 (2)
<i>Toplam</i>	57 (100)

TARTIŞMA

Kanserli hastalarda infeksiyon gelişimine yol açan en önemli faktör nötropenidir. Mutlak polimorfonükleer lökosit (PNL) sayısının $100/\text{mm}^3$ 'ün altına düştüğü hastalarda ağır infeksiyon ve bakteremi görülmeye sıklığı oldukça yükselmektedir. Nötropeninin derecesinin yanı sıra süresi de infeksiyon riski açısından önem taşımaktadır. Amerikan İnfeksiyon Hastalıkları Derneği febril nötropenik hastalarda ilk aşamada ağır infeksiyon riski değerlendirilmesi önerilmektedir. Risk değerlendirmesi sonucunda ampirik antibiyotik tedavisinin tipi (oral/iv), tedavinin uygulanacağı yer (hastane/ev) ve antibiyotik tedavi süresi belirlenebilmektedir. Günümüzde risk sınıflan-dırmásında en yaygın kullanılan skorlama sistemi KDBÇD'dir (1, 5, 6). Bu çalışmada hastaların büyük çoğunlığında başlangıç nötrofil sayısı $< 100/\text{mm}^3$ olarak saptanmış olup bu skor hastaların tümünde 21'in altında bulundu. Skorun düşük bulunması çalışılan hasta grubunun yüksek doz kemoterapi alan ve induksiyon tedavisi alan AML hastaları olmasına bağlıdır. Bu veriler KDBÇD kriterlerinin düşük-yüksek risk altında olan bireylerin tanımlanmasında ve tedavi planlanması sırasında kullanılması gereken duyarlı bir veri olduğunu düşündürdü.

Febril nötropenik hastalar infeksiyon kategorileri açısından incelendiğinde; yurtdışından yapılan bazı çalışmalar da atakların %20-30'unda KTİ, %10-25'inden bakteriyemi saptanmış olup, çoğu hastada infeksiyona ait kanıt rastlanmamıştır (7-9). Tersine ülkemizden Kandemir ve arkadaşları (10) alta yatan primer kanser türünün çoğunlukla hematolojik malinite olduğu 81 atağın %41'inde KTİ olarak, %28'inde MTİ saptarken, üçte bir olguda ateşin nedenini bulamamışlardır. Fırat Üniversitesi Tıp Fakültesi'nden yapılan çalışmada (11) 30 hastada alta yatan primer hastalık hematolojik kanser, 70 hastada ise solid tümör olup 100 febril nötropenik atağın üçte ikisinde KTİ veya MTİ saptanmış, odak olarak en sık alt solunum yolları ve idrar yolu infeksiyonu bulunmuştur. İnönü Üniversitesi Tıp Fakültesi Turgut Özal Tıp Merkezi, Erişkin Hematoloji Kliniği'nde 2002 ile 2010 tarihleri arasında izlenen 87 AML hastasında 236 FNA'nın %31'inde MTİ, %40'ında KTİ ve %29'unda nedeni bilinmeyen ateş saptanmış olup KTİ'nin %47.4'ünde pnömoni en sık görülen infeksiyon türü olmuştur (12). Bu çalışmada da. İnönü Üniversitesi Tıp Fakültesi Turgut Özal Tıp Merkezi verilerine benzer şekilde hastalarda %70'lere varan oranda KTİ ve MTİ saptandı, en sık gözlenen infeksiyon alt solunum yolları infeksiyonuy-

du. Çoğu çalışmanın (7-12) aksine MTİ oranı oldukça yüksekti. Bunun nedeni öykü, fizik muayene ve antibiyotik başlanmasından önce kültür alımının düzenli olarak yapılmasına bağlıydı.

Hematolojik maliniteli hastalara uygulanan sitotoksik kemoterapinin başlaması ile birlikte etken dağılımında yillara göre ve merkezlere göre farklılıklar gözlemlenmektedir. 1965-1970'li yıllarda baskın olan mikroorganizmalar gram-negatif patojenler iken 1980'ler ve 1990'larda kalıcı plastik venöz kateterlerin artan kullanımı nedeniyle gram-pozitifler sıkılıkla saptanmaya başlamıştır. Ancak yakın dönemde yapılan çalışmalar incelendiğinde; bazı merkezlerde (6, 7, 13, 14) koagülaz-negatif stafilocoklar ve enterokoklar gibi gram-pozitifler ilk sıralarda yer alırken, bu çalışmada olduğu gibi *E. coli*, *Klebsiella* türleri, *Acinetobacter* türleri ve *Pseudomonas aeruginosa* suşları gibi bazı gram-negatif patojenlerinde kimi merkezlerde (10, 11) sıkılıkla saptandığı bildirilmektedir.

Günümüzde çoğul-ilaca dirençli gram-negatif ve gram-pozitif bakterinin etken olduğu infeksiyonlar giderek artan oranda birçok merkezden bildirilmektedir. *E. coli* ve *Klebsiella* türlerinde GSBL pozitifliği, *P. Aeruginosa* ve *Acinetobacter* türlerinde karbapenem direnci, *S. aureus* izolatlarında metisilin ve enterokok türlerinde vankomisin direnci yaygın olarak bildirilmektedir (1, 14-17). Örneğin son yıllarda Mısır'dan bir kemik iliği nakil merkezinden bildirilen bir çalışmada (18) kan kültürlerinden izole edilen patojen bakterilerin %70'i çoğul-ilaca dirençli saptanmış olup gram-pozitif bakterin tümü oksasının dirençli bulunurken, vankomisine direnç saptanmamış, gram-negatif bakterilerde imipenem direnci %20'lerde, siprofloxasin direnci ise oldukça yüksek görülmüştür. Yazalar çoğul dirençli bakterilerin oldukça yüksek oranda izole edilmesini önceden antibiyotik kullanımına ve başka hastanelerden hasta transferine bağlamışlardır. Ülkemizden yapılan %56.4'ü gram – pozitif, %18.9'u gram-negatif ve %24.7'si mantar olan toplam 811 kan kültür izolatinin incelendiği bir çalışmada (19) koagülaz negatif stafikok ve *S. aureus*'ta tüm izolatların vankomisin ve teikoplanine duyarlı olduğu, enterokoklarda vankomisin direncinin %40'larda olduğu belirtilmiştir. Aynı çalışmada en sık saptanın gram-negatif bakteriler; *E. coli* (30.2%), *K. pneumoniae* (20.9%) ve *Proteus* türleri. (18.6%) olarak bulunmuş olup imipenem ve meropenem duyarlılığı sırasıyla %89.2 ve %86.6 olarak belirtilmiştir. Bu çalışmada GSBL pozitif *E. coli* suşlarının, karbapenem dirençli maya özelliği bulunmayan gram-negatif bakterilerin ve

vanko-misin dirençli enterokok izolatlarının yüksek oranda saptanması dikkati çekmiştir. Direnç oranlarının takibine, rasyonel antibiyotik kullanımına ve infeksiyon kontrol önlemlerinin daha sıkı izlenmesi gereği kanısına varıldı.

Hastanede yatan ve febril nötropenik atak geçiren hastalarda kontrol edilemeyen kanser, kemoterapi başlangıcından sonra febril nötropenik atağın hızla gelişmesi, 40 yaş üstü olmak, hipotansiyon gelişmesi, invazif aspergilloz ve invazif kandidiyazis gibi fungal infeksiyon varlığı, gram-negatif ve gram-pozitif bakteremi, polimikrobiyal infeksiyon, pnömoni, alta yatan akciğer, böbrek, karaciğer, serebrovasküler, konjestif kalp yetmezliği veya diğer kardiyak hastalıklar, pulmoner emboli bulunması, başvuruda hastanın şokta olması, kortikosteroid kullanımı mortalite ile ilgili belirteç olarak bildirilmektedir (14, 20). Çeşitli çalışmalarda (11, 12, 14) mortalite oranı %5-26 arasındadır. Bu çalışmada mortalite oranı %21.2 olarak

bulunmuş olup olguların tamamına yakınınında gram-negatif bakterilerin etken olduğu sepsis-septik şok saptandı. Olgular ileri yaşıta oup ciddi ek hastalıkları vardı. Ayrıca hastaneye geç dönemde başvurdukları belirlendi. Mortalite oranının bazı çalışmalara (12, 14) göre yüksek bulunmasının nedeni kanser tipinin AML, buna bağlı olarak uygulanan ağır kemoterapi ve hastaların yukarıda belirtilen risk faktörlerini taşımasına bağlıdır.

Sonuç olarak kliniğimizde izlenen AML hatsala-rında kemoterapi sonrasında gelişen febril nötropeni atağlarında en sık görülen infeksiyon türü pnömoni olup ülkemizde birçok merkezde olduğu gibi etken olarak dirençli gram-negatif bakterilerin saptanması sorun oluşturmaktadır. Bu nedenle infeksiyon etkenleri ve duyarlılık paternlerinin yakından takip edilmesi uygun ampirik antibiyotik tedavisi başlanması için çok önem arz etmektedir.

KAYNAKLAR

- Freifeld A, Bow E, Sepkowitz K, et al. Clinical practice guideline for the use of antimicrobial agents in neutropenic patients with cancer: 2010 Update by the Infectious Diseases Society of America. *Clin Infect Dis* 2011;52(4):56-93.
- O'Donnell MR. Acute leukemias. In: Pizzuto R, Coia LR, Hoskins WJ, Wagman LD, eds. *Cancer Management: A Multidisciplinary Approach*. 8th ed. Manhasset, NY: CMP Healthcare Media, Oncology Publishing Group; 2004:747-72.
- Febril Nötropeni Çalışma Grubu. Febril Nötropenik Hastalarda Tanı ve Tedavi Kılavuzu. Flora 2004; 9(1):5-28.
- Lyman GH, Abella E, Pettengell R. Risk factors for febrile neutropenia among patients with cancer receiving chemotherapy: A systematic review. *Critical Reviews in Oncology/Hematology* 2014;90:190-9.
- Klastersky J, Paesmans M, Rubenstein EB, et al. The Multinational Association for Supportive Care in Cancer risk index: a multinational scoring system for identifying low-risk febrile neutropenic cancer patients. *J Clin Oncol* 2000; 18:3038-51.
- Klastersky J, Ameye L, Maertens J, et al. Bacteraemia in febrile neutropenic cancer patients. *Int J Antimicrob Agents* 2007; 30(Suppl 1): S51-9.
- Bodey GP, Buckley M, Sathe YS, et al. Quantitative relationships between circulating leukocytes and infection in patients with acute leukemia. *Ann Intern Med* 1966; 64:328-40.
- Rosenberg PS, Alter BP, Bolyard AA, et al. The incidence of leukemia and mortality from sepsis in patients with severe congenital neutropenia receiving long-term G-CSF therapy. *Blood* 2006;107:4628-35.
- Keng MK, Sekeres MA. Febrile neutropenia in hematologic malignancies. *Curr Hematol Malig Rep*. 2013 Dec;8(4):370-8. doi: 10.1007/s11899-013-0171-4.
- Kandemir Ö, Şahin E, Tiftik N, Kaya A. Febril nötropenik kanser hastalarında gözlenen infeksiyonlar ve tedavi başarısını etkileyen faktörlerin değerlendirilmesi. *ANKEM* 2006; 20: 98-102.
- Özden M, Denk A, Demirdağ K, Elkırın T. Febril nötropenik olgular ve risk faktörlerinin değerlendirilmesi. *Mediterr J Infect Microbiol Antimicrob* 2013;2:3.
- Cömert M, Aydoğdu I, Yetkin F, Kaya E, Erkurt M, Kuku İ. Akut myeloid lösemi hastalarında febril nötropenik atağların değerlendirilmesi. *Ege Tip Dergisi / Ege Journal of Medicine* 2014;53(1):33-9.
- Erman M, Akova M, Akan H, Korten V, Ferhanoğlu B, Köksal I, Cetinkaya Y, Uzun O, Unal S; Febrile Neutropenia Study Group of Turkey. Comparison of cefepime and ceftazidime in combination with amikacin in the empirical treatment of high-risk patients with febrile neutropenia: a prospective, randomized, multicenter study. *Scand J Infect Dis* 2001; 33: 827-31.
- Ortega M, Marco F, Soriano A, Almela M, Martínez JA, Rovira M, et al. Epidemiology and outcome of bacteraemia in neutropenic patients in a single institution from 1991-2012. *Epidemiol Infect*. 2014 30:1-7. [Epub ahead of print].

15. Aubron C, Poirel L, Fortineau N, et al. Nosocomial spread of *Pseudomonas aeruginosa* isolates expressing the metallobeta-lactamase VIM-2 in a hematology unit of a French hospital. *Microb Drug Resist* 2005; 11:254-9.
16. Morris PG, Hassan T, McNamara M, et al. Emergence of MRSA in positive blood cultures from patients with febrile neutropenia-a cause for concern. *Support Care Cancer* 2008;16:1085-8.
17. Weinstock DM, Conlon M, Iovino C, et al. Colonization, bloodstream infection, and mortality caused by vancomycin-resistant enterococcus early after allogeneic hematopoietic stem cell transplant. *Biol Blood Marrow Transplant* 2007;13:615-21.
18. El-Mahallawy H, Samir İ, Fattah RA, Kadry D, El-Kholy A. Source, pattern and antibiotic resistance of bloodstream infections in hematopoietic stem cell transplant recipients. *Journal of the Egyptian National Cancer Institute* 2014;26:71-7.
19. Aslan S, Citak EC, Yis R, Degirmenci S, Arman D. Bacterial spectrum and antimicrobial susceptibility pattern of bloodstream infections in children with febrile neutropenia: experience of single center in southeast of Turkey. *Indian J Microbiol*. 2012;52(2):203-8.
20. Kuderer NM, Dale DC, Crawford J, Cosler LE, Lyman GH. Mortality, morbidity, and cost associated with febrile neutropenia in adult cancer patients. *Cancer*. 2006 15;106(10):2258-66.

İLETİŞİM:

Uz. Dr. Gülsüm Akgün Çağlayan
İzmir Bozyaka Eğitim ve Araştırma Hastanesi
Hematoloji Kliniği, İzmir
Tel: 0 232 250 50 50-5643
e-posta: drgulsumakgun@yahoo.com